

[Himmelstrup.]

mærkninger om det efter hans Opfattelse urigtige i, at Mindretallet, Venstre, i sine Udtalelser fremhæver, at disse ekstraordinære Skatter er nødvendige, fordi det ikke havde været muligt at gennemføre en planmæssig Begrænsning af de offentlige Udgifter. En saadan Begrænsning har dog netop været vort Partis Krisepolitik, og saafremt denne Krisepolitik var blevet gennemført, er det aldeles sikkert, at det ikke havde været nødvendigt at forhøje de offentlige Budgetter i saa høj Grad, som Tilfældet har været, og saa havde det heller ikke været nødvendigt at forlænge, foreløbig for et Tidsrum af to Aar og, naar disse to Aar er gaaet, sandsynligvis længere frem i Tiden, Gyldigheden af de Indtægts- og Skattelove, som i Virkeligheden var tænkt som rent midlertidige. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa Enkelt-heder heri; det er et Spørgsmaal, som har været diskuteret saa ofte, hvilken Krisepolitik der skulde føres. Jeg kan ikke se rettere, end at den Omstændighed, at man ikke har villet føre den Krisepolitik, mit Parti har foreslaaet, netop er Grunden til, at man nu ligger med offentlige Budgetter baade i Stat og Kommune af det Omfang, som Tilfældet er, og som gør Forlængelsen ogsaa af disse Skatte- og Indtægtslove til en Nødvendighed for den væsentligste Dels Vedkommende.

Det drejer sig om meget betydelige Beløb. I Betænkningen er det opgjort, at de Told- og Afgiftslove, hvis Gyldighedstid her foreslaas forlænget, aarlig kan give ca. 75 Mill. Kr. Det maa naturligvis erkendes, at Statskassen, som den almindelige økonomiske Politik er ført her i Landet, ikke kan undvære disse Penge, der i øvrigt stammer fra vidt forskellige Kilder. Et fælles Træk ved dem alle sammen er, at de oprindelig har været bevilget som midlertidige Kriselove til ganske bestemte Formaal. Efter at disse Formaal er faldet væk, er det Statens stærkt stigende Indtægtsbehov, som kræver dem forlænget. I sin Forelæggelsestale i December Maaned har den højtærede Finansminister fremhævet, at selv om de Kriselove, som disse Afgifter skylder deres Tilblivelse, ikke virker mere, paalægger Socialreformen Staten saa store Merudgifter, at det er nødvendigt at bevare dem. Denne Nødvendighed var da ogsaa Grunden til, at vi allerede ved første Behandling i December gav Tilsagn om, at vi vilde være med til at forlænge Gyldighedstiden for disse Afgifts- og Toldlove, der her er Tale om, to Aar frem i

Tiden for den allervæsentligste Dels Vedkommende. Det drejede sig om Loven af 19. Oktober 1931 og de Indtægtslove, der knytter sig hertil. Vort Tilsagn gjaldt endvidere den særlige Toldlov af 27. November 1931, som for den allervæsentligste Del tog Sigte paa rene Luksusvarer, og Beskatnings- og Toldlovene af 21. Juni 1932 og 9. Maj 1933 med de Ændringer, som jeg allerede nævnte ved første Behandling i December, Ændringer, sigtende til, at den saakaldte Tillægsafgift paa Benzin nu blev overført til Kommunerne, naar der blev ydet Finansministeren den Dækning herfor, som var nødvendig; ligeledes ønskede vi, at der skete meget omfattende Ændringer i Toldloven af 15. Oktober 1932, Ændringer, som vi ønskede gennemført ikke af beskatningsmæssige, men beskyttelsesmæssige, rent protektionistiske Grunde, fordi vi er af den Opfattelse, at der ingen Penge er i denne Toldlov. Med Hensyn til dette sidste, Ændringer i Toldloven, stillede den højtærede Finansminister allerede i sin Forelæggelsestale Ændringer i Udsigt, og det var med en vis Forventning, vi saa hen til, at disse Ændringsforslag vilde blive fremsat, fordi det kunde blive bestemmende for vor Stilling til hele Komplexet. Jeg vil gerne sige med det samme, at de Tilbud, den højtærede Finansminister i saa Henseende har givet, har været os en meget stor Skuffelse; beskedne var de i deres Oprindelse, og ganske betydningsløse blev de, da de fik den endelige Udformning.

Vi har derfor fra Mindretallets Side stillet en Del Ændringsforslag, og det første, jeg skal tillade mig at omtale, er det, der er stillet under Nr. 2, og som gaar ud paa at overføre Tillægsafgiften af Benzin paa 5 Øre til Sognekommunerne til Bestridelse af disses Vejformaal. Dette Ændringsforslag er en ganske simpel Konsekvens af det Ændringsforslag, som Venstre har stillet til et andet Lovforslag, nemlig det Lovforslag, der nys vedtoges i dette høje Ting om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, hvor Partiet Venstre i sit Ændringsforslags § 2 netop har disponeret over denne ekstraordinære Benzinskatt paa i alt 5 Øre, der jo andrager et Beløb paa mellem 15 og 16 Mill. Kr., som Statskassen altsaa vil miste, hvis vort Ændringsforslag vedtages.

Til delvis Dækning heraf stiller vi først Forslag om, at Ølafgiften for Skatteklasse I forhøjes midlertidigt for et Tidsrum af 2 Aar med i alt 2 Kr. 75 Øre pr. hl, saaledes at Beskatningen kommer op paa en Sats af 31 Kr. pr. hl, hvilket kun vil